

ПОЗОРИШНЕ НОВИНЕ

www.narodnpozoriste.rs

ИЗДАЈЕ НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У БЕОГРАДУ

**„ОРЛАНДО“, ДРАМА ВИРЦИНИЈЕ ВУЛФ, У ДРАМАТИЗАЦИЈИ
ТАЊЕ ШЉИВАР И РЕЖИЈИ БОЈАНА ЂОРЂЕВА,
ПРЕМИЈЕРЕ 10. И 12. НОВЕМБАР (20,30)**

**СВЕЧАНА ПРОСЛАВА
ДАНА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА
„КАО ШТО ПТИЦА МОРА ДА ЛЕТИ
А ВОДА ДА ТЕЧЕ...
ТАКО И ПОЗОРИШТЕ
МОРА ДА ПОСТОЈИ...“
22. НОВЕМБАР (12,00)**

**ПРОМОЦИЈА КЊИГЕ
„10 ГОДИНА МУЗЕЈА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА“
22. НОВЕМБАР (18,00)**

Богат и разноврстан новембарски репертоар

Свечаним програмом под називом „Као што птица мора да лети а вода да тече... тако и позориште мора да постоји“ (напомена: речи српске ђлумице Десанке Десе Дујалић) који ће 22. новембра у подне бити одржан на Великој сцени, обележиће се 152 године постојања и успешног деловања Народнoг позоришта у Београду, централне институције културе и једне од најстаријих културно-уметничких установа у Србији. Основано 1868. године, после више покушаја да престоница Србије добије стални театарски професионални ансамбл, Народнo позориште је одмах почело редовну делатност, да би следеће, 1869. године, добило и зграду у којој и данас изводи представе.

Дан Народнoг позоришта 22. новембар, установљен је 1968. године, приликом обележавања стогодишњице националног теа-

тра. Наиме, тог датума, по новом календару, 1868. године, одржана је прва представа новооснованог Народнoг позоришта - „Ђурађ Бранковић“ Кароља Оберњака у

гостионици „Код енглеске краљице“. Прва представа у новој згради, „Посмртна слава кнеза Михаила“ Ђорђа Малетића изведена је 30. октобра 1869. године.

Током свих претходних деценија свог постојања, Народнo позориште у Београду не само да је утемељило позоришну уметност у нашој средини, него је и дало допринос од непроцењивог значаја српској култури уопште.

Осим ове свечаности, наша Кућа ће током новембра, уз поштовање свих мера заштите које прописује Кризни штаб у вези са епидемијом корона вируса, припремити за своју верну публику, поред извођења представа са редовног репертоара на обе сцене, и још низ веома интересантних догађаја.

Ту, свакако, издвајамо и јубилеј Музеја Народнoг позоришта. Тим поводом, 22. новембра, у 18 часова, у Музеју ће бити одржана промоција књиге „10 година Музеја Народнoг позоришта“.

Драма за 10. и 12. новембар припрема премијере представе „Орландо“, по тексту Вирциније Вулф, у драматизацији Тање Шљивар и режији Бојана Ђорђева. До краја месеца, биће одржано и педесето извођење „Балканског шпијуна“ (18.11.), док ће се „Зли дуси“ (24.11.) одиграти поводом 180 година од настанка романа и 150 година од првог превода на српски језик.

Опера ће на Великој сцени извести неколико тематских концерата - „Вива Пучини“, „Вива Моцарт“, „Вива Верди и Вердијеве хероине“ и „Најлепши љубавни дуети и арије из оперског репертоара Народнoг позоришта“, а у оквиру пројекта „Опера у вашем крају“, планиран је и амбијентални концерт на платоу поред куће Мике Аласа, на Косанчићевом венцу.

Ансамбл Балета ће одржати Свечани концерт са сегментима из представа са редовног репертоара, а почетком наредног месеца, 2. децембра, у оквиру програма „Млади кореографи“, биће изведена два једночина балета „Седам смртних грехова“ и „Мамац“.

Подсећамо нашу верну публику да у периоду од 18 до 20 часова може да посети и сувенирницу Народнoг позоришта (с леве стране од главног улаза у зграду, прекопута билетарнице) у којој могу да се купе стручне књиге, сувенири, публикације, као и све што негује и чува традицију позоришне уметности и домаће културне баштине.

■ М.Б. ■

**Упркос
свему,
удахнимо
уметност!**

**Будимо одговорни.
Заштитимо себе и
друге!**

#DigitalnaSolidarnost
#BudiOdgovoran

КОРОНА
ВИРУС
COVID-19

**Останимо
заједно**

ИВА МИЛАНОВИЋ И ДРАГАН СЕКУЛИЋ, ТУМАЧИ НАСЛОВНЕ УЛОГЕ У ПРЕДСТАВИ „ОРЛАНДО“, УОЧИ ПРЕМИЈЕРЕ 10. И 12. НОВЕМБРА НА СЦЕНИ „РАША ПЛАОВИЋ“

Свет би био досадан кад се мушкарци и жене не би разликовали

Интригантна и веома узбудљива прича о Орланду, настала из пера славне енглеске књижевнице Вирџиније Вулф, ускоро ће, у драматизацији Тање Шљивар и режији Бојана Ђорђевића, премијерно бити изведена на Сцени „Раша Плаовић“. Биће то прва поставка у Народном позоришту тог познатог романа о идентитету и друштву, људским сличностима и различитостима, написаног давне 1928. године. Прва премијера заказана је за 10. новембар у 20,30 часова, а друга, два дана касније (12.11.), на истом месту и у исто време, али са различитим протагонистима у насловној улози. Орланда ће, у алтернативи, тумачити студенткиња треће године ФДУ-а Ива Милановић и млади глумац Драган Секулић, а у ансамблу су и Александра Николић, Сена Ђоровић, Вања

ИВА: На аудицију сам отишла из знатижеље. Била је то моја друга аудиција у професионалном

позоришту и, искрено, уопште нисам очекивала да ћу добити улогу. Да, одговорност је велика, свакако, али верујем да се све дешава с разлогом, и да ми је, из неког разлога, тај изазов дат баш сада. Трудим се да се бавим комадом и текстом да би изнела то најбоље што могу, а публика ће бити та која ће рећи да ли сам „оправдала поверење“, као, наравно, и редитељ, ако испуним задатак. Мени је најбитније да кроз овај процес учим и упијам.

ДРАГАН: За мене је свака улога, поготово јер сам и даље на почетку, изазов. Неке су блиске мом сензибилитету па је до коначног резултата лакше доћи. Са Орландом је ситуација другачија. Има ствари које су блиске мојим личним искуствима, али има и оних о којима никад нисам размишљао нити се обрео у њима, попут промене пола - бити жена... У сваком случају, веома се радујем задатку и раду на њему. Морам признати да постоји одређена доза притиска, треме и страха. Мислим да је има у скоро сваком послу, али уз помоћ колега и редитеља полако се ослобађам и уживам у свакој проби. Надам се да ћу оправдати указано поверење.

● Која је била ваша прва асоцијација на Орланда?

ИВА: Прва асоцијација био ми је „Мали Принц“, који упознаје свакакве личности. И он сам је личност која наилази на извесне препреке током „одрастања“ и чије се илузије руше. Он жели да живи, пише и воли. Као што и сви ми, на крају крајева, желимо

да останемо деца. То јест, требало би да негујемо дете у себи. И то је оно што је мени најлепше код њега - његова наивност и ружичасте наочаре.

ДРАГАН: Немам прву, има их много, много. Издвојићу неколико - сазревање (које ми је у неку

и норми, љубав; рушење граница простора и времена у потпуности. Сам роман је сигурно један од најзанимљивијих које сам читао у скорије време. Тематика ове књиге је веома важна и њена вредност и актуелност су непролазне.

● Иако се Орландов пол мења, личност остаје иста. Како тумачите то што промена пола, упркос томе што утиче на мењање будућности, није довела и до промене идентитета?

ИВА: Мени та промена пола не представља никакву препреку. Као ни Орланду. Он је то што јесте, његове жеље и пориви немају никакве везе са његовим полом.

ДРАГАН: Најједноставније речено - важно је шта је човек осећа у дубини своје душе. Вирџинија Вулф се лепо поиграла са овим мотивом и показала нам да је промена физичка док биће остаје исто.

● Колико се мушкарци и жене разликују у смислу када се ољуште слојеви афектације и

Ејдус, Калина Ковачевић, Никола Вујовић, Павле Јеринић, Милош Ђорђевић и Зоран Ђосић. Ауторски тим представе чине и Сениша Илић (сценограф), Маја Мирковић (костимографкиња), Лука Папић (композитор), Чарни Ђерић (сценски покрет), Дијана Маројевић (сценски говор) и Јасна Сарамандић (асистент сценографа).

● Народно позориште вам је, већ на самом почетку каријере, пружио прилику да заиграете у улози коју би многе ваше колегинице/колеге пожелеле. Осим изазова, претпостављам да негде, ипак, постоји и извесно бремене у смислу како оправдати указано поверење, поготову кад узмемо у обзир и чињеницу да је улога Орланда веома комплексна, необична, вишеслојна...

Ива Милановић, *студенткиња треће године филозофског факултета у Београду, у класи професора Срђана Карановића и асистенткиња Душана Мајијевића, ово ће бити њен први професионални ангажман у неком српском позоришту. За разлику од позоришта, ситуација на филму и телевизији је мало другачија. Сарађивала је са редитељем Олејом Новковићем - прво у филму „Жив човек“, а потом и у серији „Мочвара“. Тренутно снима серију „Нечиста крв“, по сценарију Војислава Нановића и Милене Марковић и у режији Горана Спанковића и Милутина Пејровића.*

Драган Секулић је дипломирао филозофију у Београду, у класи Биљане Машић. До сада је највише радио у позоришту. Играо је у предсјавима „Електира“ (Хор), „Ледена краљица“ (Кај), „Јесте ли за безбедност“ (Давид Шаламун, Водник), „Тица“ (Реналди), „Леонс и Лена“ (Леонс)... Снимио је и гучију серију „Муке једног Лава“.

руку блиско, јер и даље сам у том процесу), поезија; борба против скоро свих друштвених правила

изигравања који се дешавају ван сцене?

ИВА: Наравно да се разликујемо, првенствено физички. Али, то нема везе са унутрашњим садржајем. Животи су различити, околности такође, и мушкарци варају, као и жене. Пате, воле, плачу.. али постоје стигме које ограничавају. Мушкарци не смеју бити млакоње, жене морају бити даме. Ниједна личност се не може свести на само једну тачку.

ДРАГАН: Мислим да се разликујемо, нисам сигуран у којој мери и колико, али би било досадно да смо исти. Тешко је те слојеве у данашње време ољуштити, па су разлике, самим тим, уочљивије и изражајније.

■ Микојан Безбрадица ■

ЛУБИЛЕЈ: ДЕСЕТ ГОДИНА РАДА МУЗЕЈА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА

Сведочанство историје националног театра

Речима: *Имам част да као најстарији члан ове славне и сјајне позоришне куће у Србији објавим - дана, 22. новембра, Музеј Народног позоришта у Београду је отворен, најбоља српска глумица прошлог века Мира Ступица отворила је пре једну деценију, 2010. године, ту институцију, која се налази у реконструисаном простору, у сутерену зграде, у којем је годинама био ресторан „Боеми“.*

Мира Ступица на отварању Музеја

ва), Чийалииште – позоришће, Ойворена врајта... а осим тога, у простору намењеном тематским изложбама, неколико пута у току године приређују се разне поставке које су, најчешће, у вези са богатом историјом Народног позоришта и његовим славним уметницима.

Последњих неколико година, редован део понуде постали су и обиласци позоришта и музеја, за иностране туристе са речних крузера, са њиховим концертима у извођењу њихових Ойверској студија Борислав Пойовић.

И данас, десет година по његовом оснивању, са сигурношћу можемо казати да је Народно позориште, као институцији са дугом и плодном традицијом, која негује и има веома озбиљан и посве-

ћен однос према својој прошлости и културном наслеђу позоришне уметности насталом под овим кровом током век и по постојања, један овакав простор свакако био неопходан. Циљ је био само један – оставити будућим поколењима сведочанство о времену, на основу којег ће сами моћи да валоризују достигнућа Народног позоришта у Београду.

■ Микојан Безбрадица ■

спеле покушаје имале управе из тридесетих и четрдесетих, да би до коначне реализације дошло тек пре десет година, у време када је на челу Куће био редитељ Божидар Ђуровић.

У међувремену, овај прелепи позоришни и музеолошки простор који је, према идејном решењу нашег признатог архитекте Милана Палишашког (1927–2017), урађен по свим професионалним стандардима и према Закону о културним добрима, обихло је више од сто хиљада посетилаца.

Основу музејске збирке чини *Прва сјајна њосијавка*, (ауторке Зорице Јанковић) која обухвата одабрани, привилеговани материјал, концентрисан на одабране теме, које у низу чине историјски преглед развоја свих сегмената позоришне уметности оствариване у Народно позоришту.

Музеј свих ових година одржава редовне програме у оквиру тематских циклуса (које публика увек радо и у веома великом броју посећује) као што су *Сусрећии, Промоције, Концертии, Сећања, Јубилеји, Трибине, Школски час, Предсјављамо младе, Разговори, Предавање, Из ризнице Ојере Народног позоришта* (промоције аудио компакт диско-

Осим бројних великана српске уметности, јосији музеја у њиховим десет година били су и неки од славних светских уметника њихови некадашње њимабалерине Маријинској шеајтра Габријеле Комлеве, једној од најпознатијих њихових дела Вилијема Шекспира у својој Сиенлија Велса, оскаровца Јиржија Менцла, чувеној енглеској глумица Дерекџа Цејкобија...

Поводом јубилеја, 22. новембра у 18 часова, у Музеју ће бити одржана промоција књиге „10 година Музеја Народног позоришта“.

Национални театар основао је Музеј Народног позоришта у Београду са намером да сви значајни догађаји у историји Народног позоришта, као и доприноси њихових актера, остану у нашем колективном сећању, и да, пре свега, буду чврста основа за даљи развој позоришне уметности.

Иначе, идеју о оснивању музеја у згради националног театра први је покренуо још давне 1901. године наш славни комедиограф и тадашњи управник Бранислав Нушић, потом су неке конкретне, али неу-

ЛУБИЛАРНИ ПЕДЕСЕТИ „БАЛКАНСКИ ШПИЈУН“ 18. НОВЕМБРА НА ВЕЛИКОЈ СЦЕНИ

Представа „Балкански шпијун“, по тексту Душана Ковачевића, у режији и драматургији Татјане Мандић Ригонат, биће изведена педесети пут 18. новембра на Великој сцени. У подели су Љубомир Бандовић (Илија Чворовић), Нела Михаиловић (Даница Чворовић), Душанка Стојановић Глид (Ђура, Илијина сестра близнакиња), Катарина Марковић (Соња Чворовић), Милутин Милошевић (Подстанар) и Вања Милачић (Спикерка). У фокусу нове верзије чувене Ковачевићеве драме, која је премијерно изведена 1. октобра 2018. године на Сцени „Раша Плаовић“, налази се тема друштвене параноје, медијска пропаганда, производња страха и непријатеља, све што је у њу додато је документарна грађа из разних српских медија, а сваки лик представља парадигму одређених стања, профила, тенденција... У раду на представи упориште је била драма која је мање позната од сценарија, а веома се разликује и од култног филма из 1984. године. Представа је учествовала на једном ревијалном (Дубровачке љетне игре) и девет такмичарских фестивала у земљи и региону на којима је освојено укупно десет награда.

Р.П.Н.

ОВАЦИЈЕ „НОЋНОМ ПИСЦУ“ НА ПОЗОРИШНОМ ФЕСТИВАЛУ „УПАД“ У НОВОМ САДУ

Монодрама „Ноћни писац“, по тексту, у сценографији и режији свестраног белгијског уметника светског гласа Јана Фабра, и маестралном извођењу првака Дrame Народног позоришта у Београду Слободана Бештића, изведена је с великим успехом 22. октобра на позоришном Фестивалу „Упад“ у Новом Саду. Одушевљена публика у Новосадском позоришту/Ujvideki Színház испратила је Бештића овацијама. Фестивал „Упад“, покренут прошле године, одржава се од 19. октобра до 1. новембра и представља део активности на међународном ЕУ пројекту „BeSpectActive!“. „Ноћни писац“ је визионарска и разоружавајућа химна субверзивном и интригантном уметнику Јану Фабру у којем се публици не представља он, као визуелни уметник и позоришни стваралац, него се прича фокусира на Фабров стваралачки аспект, односно његове текстове, који често остају у сенци.

Р.П.Н.

РАСПИСАН КОНКУРС ЗА ДОДЕЛУ НАГРАДЕ „РАША ПЛАОВИЋ“ ЗА 2020. ГОДИНУ

Народно позориште у Београду расписао је 13. октобра конкурс за доделу Награде „Раша Плаовић“ за 2020. годину.

Награда „Раша Плаовић“ установљена је са циљем афирмације највиших вредности у уметности глуме и ради подстицања студиозног и креативног напора на позоришној сцени. Награда се додељује за најуспелија глумачка остварења у професионалним позориштима у Београду, у периоду од 1. новембра 2019, до 1. новембра 2020. године. Право кандидовања имају сва правна лица и појединци, позоришта, уметничка удружења, универзитети, факултети и организације. Предлози се достављају Дирекцији Дrame Народног позоришта у Београду, уз напомену - за Награду „Раша Плаовић“. Рок за подношење образложене кандидатуре је 10. новембар.

Г.Д.

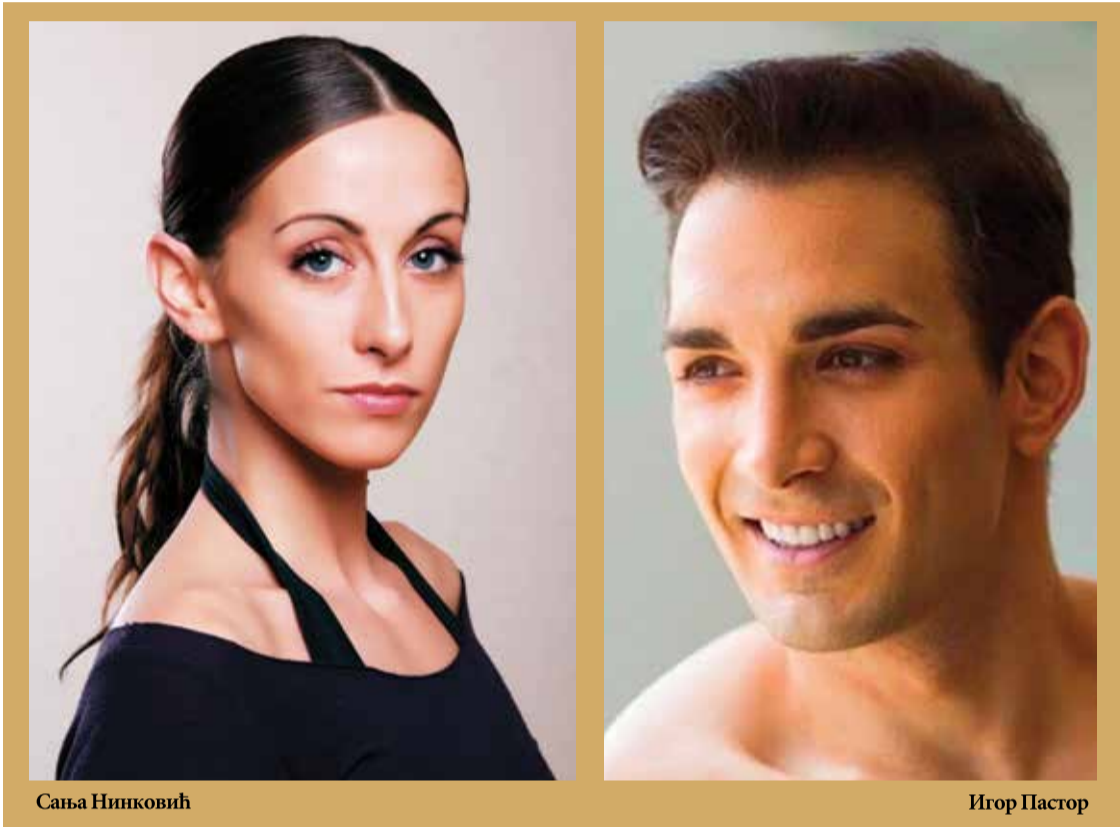

ИГОР ПАСТОР И САЊА НИНКОВИЋ, АУТОРИ ЈЕДНОЧИНИХ БАЛЕТА „СЕДАМ СМРТНИХ ГРЕХОВА“ И „МАМАЦ“ КОЈИ ЋЕ ПРЕМИЈЕРНО БИТИ ИЗВЕДЕНИ 2. ДЕЦЕМБРА НА ВЕЛИКОЈ СЦЕНИ

С радошћу ишчекујемо кореографске дебије у матичном театру

• Народна позоришта подржава младе таленте

Сања Нинковић

Игор Пастор

У оквиру пројекта „Млади кореографи“ 2. децембра у 20 часова на Великој сцени, премијерно ће бити изведена два једночина балета. Реч је о ауторским представама балетских уметника Народног позоришта Игора Пастора „Седам смртних грехова“ и Сање Нинковић „Мамац“. Подсећања ради, пројекат „Млади кореографи“ покренула је, пре неколико година, дирекција Балета Народног позоришта у Београду са циљем да пружи шансу и отвори нови простор младим, креативним балетским ствараоцима. У разговору за „Позоришне новине“ Игор и Сања истичу да су указану шансу прихватили са великим задовољством и наглашавају да с нестрпљењем ишчекују премијеру, односно први сусрет са публиком. Јер, ово ће бити њихов кореографски деби у матичном Народног позоришту. „Човек у садашњем савременом и бром свету који нам је наметнут често због својих амбиција запоставља праве вредности и несвесно губи своју чисту страну и улази у таму људског греха“, каже за „Позоришне новине“ Игор Пастор, аутор либрета и кореограф балета „Седам смртних грехова“ и додаје: „На том путу може да стигне до светлости ослобађања од њега или заувек заробљен у његовој таму. У изолацији сам схватио

колико брзина живота и наше амбиције утичу да заборавимо које су праве вредности: здравље, бити добар човек, поштовање, породица, љубав, пријатељство... Одатле и потиче моја инспирација за овим делом“, истиче Пастор.

Солистичке улоге поверене су Милану Русу, Бранкици Мандић, Тијани Шебез, Милошу Маријану, Николу Бианку и Карлосу Рене Алварату, а у ансамблу су и Ада Распор, Маја Стојаков, Мина Радоја, Љиљана Велимиров, Оља Букић, Кристофер Васкез, Соња Милованов и Антонио Бибо.

Музику је компоновао Мирослав Бако, сценограф је Јасна Сарамандић, костимограф Катарина Грчић, а асистент кореографа Марија Бајчетић.

Пастор је рођен 1990. године у Новом Саду. По завршетку средње Балетске школе у Новом Саду 2009. године ангажован у Српском народном позоришту. Исте године добија ангажман у Народног позоришту у Сарајеву.

Балет Народног позоришта у Београду га ангажује 2010. године, а 2015. године добија статус првог солисте.

Као играч интерпретира целокупни репертоар од класичног, неокласичног до савременог балета, а најпозантије улоге у којима је показао и развио високе стандарде класичног балета су Принц Зигфрид у *Лабудовом језеру*,

Базил у *Дон Кихоту* (В.Васиљев), Франц у *Койелији* (Љ.Добријевић), Дезире у *Усјавањој лејоџици* (В.Логунов), Крцко Орашчић (К.Костјуков) и Петар Пан (Б.Стајвел) у истоименим балетима као и бројне солистичке улоге у представама *Они* (М.Макаревић), *Бајагера* (Г.Комлева), *Интервал* (З.Марковић), *Вива ла вида* (А.Илић), *Најоли* (Б.Стајвел), *Шампањац и јагоде* (Р.Хрибар и Г.Лустек)...

У ради на представи „Мамац“, кореографкиња и ауторка либрета Сања Нинковић кренула је од тезе да је савремени човек, у садашњици и свакодневици свог живота, своју склоност ка стварању зависности од лакших садржаја и површне забаве, почео да прихвата као неминовност.

„Спреман је да им великодушно посвети своју пажњу и време, на штету неких других тема, које захтевају дубока промишљања. Информација је брза, али троши све наше време. Потреба за забавом и бити забаван, постало је императив. Мноштво краткотрајних стимуланса ствара привид среће, па површност размишљања пролази неприметно. У свему томе, неминовно се намеће и питање - да ли су нам бесмислени садржаји потребни да би издржали притиске и *зидове* својих проблема, или, окрећући се све више њима, обесмишљавамо

и своја унутрашња проживљавања“, истиче Сања Нинковић, која је од 2001. године, када је завршила Балетску школу „Лујо Давичо“, стална чланица ансамбла Балета Народног позоришта.

Наша саговорница напомиње да је кроз балет „Мамац“ желела да пронађе и одговор на питање како испричати причу о губитку, суочавању, пребољевању, притиску и проблемима, у условима скраћене пажње савременог човека, и изборити се са захтевима и потребама за малом дозом привидног растерећења, које израста у начин живота?

„Моја замисао је да представа има два паралелна тока, која се међусобно сукобљавају или допуњују, зависно од личног доживљаја и позива гледаоца да сам одлучи који ће за њега бити мамац“, открива Сања Нинковић, која је током досадашње каријере остварила прве и солистичке улоге у балетима савременог и репертоара - *Ко што тамо ђева*, *Јесење цвеће*, *Посвећење ђролећа*, *Сони*, *Александар*, *Хазарски речник*, *Лимени добош*, *Step lightly*, *Шест ђлесова*, *Интервал*, *Вива ла вида*, као и сола у операма *Кармен* и *Адријана Лекуверер*.

Такође, игра и сола улоге у представама класичног репертоара: *Лабудово језеро*, *Жизела*, *Усјавањој лејоџици*, *Крцко Орашчић*, *Пахитија* и *Койелија*.

Сања, добитница великог броја значајних награда („Смиљана Мандукић“, „Димитрије Парлић“, „Веруј у себе“, „Наташа Бошковић“...), у међувремену је дипломирала продукцију у уметности и медијима на Академији уметности у Београду. „Мамац“ је њена друга кореографска представа (прву - „Један“ урадила је у продукцији Удружења балетских уметника Србије).

У балету „Мамац“ наступиле Дејан Коларов, Олга Олћан, Милош Маријан, Ивана Савић-Јаћић, Николо Бианко, Бранкица Мандић, Карлос Алварато, Ада Распор, Бранко Сарић, Љиљана Велимиров, Кристофер Васкез и Дејана Златановски.

У ауторској екипи су Маја Ђурчић и Марко Ђукић (комполитори), Јасна Сарамандић (сценограф), Ида Игњатовић (костимограф) и Маја Бајчетић (асистент кореографа).

■ Микојан Безбрадица ■

СЕЋАЊЕ

Велика ма

Лидија Пилипенко као Китри у балету „Дон Кихот“ (1973.)

Једна од највећих српских балерина и кореографкиња Лидија Пилипенко, коју генерације памте као хероину скоро свих класичних, неокласичних балета *Њозденој рејерџоара* као и савремене игре, али и као јединствену и непоновљиву уметницу која је цео свој живот посветила балету и Народног позоришту, преминула је 3. јула у Београду.

Њена посвећеност балетској уметности била је несвакидашња, искрена, маштовита, са дубоком уметничком поруком и зато ће њени балети остати незаборавни, а њен допринос овој уметности неизбрисив.

Сусрет Лидије Пилипенко са балетским штапом и педагогом Милетом Јовановићем имао је, чини се, судбински значај за историју српског балета. Не само да је стигла до највећих, најзахтевнијих и најтежих улога и титуле примабалерине, већ је домаћи репертоар обогатила и оригиналним кореографијама.

„С балетом сам се средла потпуно несвесно... Моја мајка, пред

НА ЛИДИЈУ ПИЛИПЕНКО (1938-2020), ЈЕДНУ ОД НАЈВЕЋИХ СРПСКИХ БАЛЕРИНА И КОРЕОГРАФИЊА

уметница и снажна жена пуна енергије, максимално предана својој професији

крај Другог светског рата, на њену иницијативу, одвела ме је у једну зграду на Теразијама, увела у салу пуну деце, а ја сам се залегла и ухватила руком за штап. Нисам знала шта је то, мама ме позове и упозна с господином Милетом Јовановићем. Тај сусрет је за мене био судбински и на неки начин Миле и још неки људи били су судбина моје каријере и мог живота”.

Њен таленат одмах је препознао и подржао чувени Димитрије Парлић који ју је и довео у Народно позориште, са непуних седамнаест година. Недуго после тога, доделио јој је веома захтевну соло деоницу у балету „Силфиде“.

„То, што сам се остварила на два поља – као примабалерина и кореограф, за то сам апсолутно захвална Димитрију Парлићу. Он ме је довео у Народно позориште и пратио кроз обе каријере. Грдио кад не ваља, љубио кад ваља. Био ми је, стварно, неко ко је био мерило онога шта ја носим у себи. Нисам знала да ћу бити кореограф. То се, једноставно, десило захваљујући његовој подршци и неславној испричала је госпођа

Пилипенко 31. марта 2011. године у Музеју Народног позоришта приликом гостовања у циклусу „Сусрети“.

Од великог броја незаборавних улога, посебно је била поносна на оне које је остварила у балетима *Койелија*, *Лабудово језеро*, *Зачарана лејолицица*, *Чудесни мандарин*, *Бахус и Аријадна*, *Кармен*... Ту је, наравно, и *Даринкин дар* у којем је насловном улогом достигла врхунац балетске уметности, односно како је то критика оценила „досегла је до суштине лика античке јунакиње“.

После специјализације у Лондону код Нинет де Валоа и бриљантне каријере примабалерине Балета Народног позоришта, нагло и убедљиво избија међу водеће кореографе у земљи.

Из тог опуса посебно се издвајају *Бановић Сјрахиња*, *Јелисавића*, *Вечити младожења*, *Самсон и Далила*, *Васкрсење*, *Дама с камелијама*, *Кавез*, *Избирачица*, *Прича о коњу*...

Добитник је великог броја значајних признања попут *Наираде за живоино дело* (2001), *Наираде Димитрије Парлић* (2004), *Националног признања за дојринос култури* (2007). Била је директор Балета Народног позоришта у два мандата (1992-1993. и 1997-2000).

Дугогодишња балетска критичарка и некадашња призната балетска уметница и кореографкиња Мирјана Здравковић истакла је у изјави за „Позоришне новине“ да су Лидија и она биле „другарице још од малих ногу“.

„Сећам се да се још у Балетској школи *Лујо Давичо* истицала својим талентом и посвећеношћу. Већ тада је била запажена као класична и карактерна балерина. Лидија ће у нашим сећањима, свакако, остати као једна од наших највећих балетских уметница, јер се током своје богате каријере, осим врхунском игром, истакла и као врхунски кореограф. Била је вољена, цењена и поштована. Њену срећу помутила је смрт сина, драмског уметника Игора Первића. (из брака са публицистом, књижевним и позоришним критичарем Мухаремом Первићем оп.а). Тај ненадокнадиви губитак никако није могла да преболи. То јој је, нажалост, скратило живот. Често смо се виђале, последњи пут пре осам месеци. Причале смо о многим нашим догодовштинама, како у балетској школи, тако и у Народног позоришту, али и о великим успесима које је Балет Народног позоришта имао

у бившој Југославији и свету. Много ми недостаје“, казала је госпођа Здравковић.

„О Лидији Пилипенко толико тога је речено и толико тога се зна... и остаће забележено у времену. Оно што се мање зна су тренуци стварања које свако од нас носи у себи“, прича нам солистичкиња Балета Народног позоришта, балетски педагог и репетитор класичног, неокласичног и модерног балета Милица Безмаревевић која се присетила своје сарадње с Лидијом на представи „Кавез“.

„Тај балет се стварао у тренутку бомбардовања Србије, 1999 године. Страх, неизвесност и очај, заменила је стваралачка магија Лидије Пилипенко и мене као носиоца главне улоге. Оглашавао се и знак ваздушне опасности, а ми се нисмо растајале... Обе смо у *Кавез* утале свој живот. Та представа је доживела стајаће аплаузе, мук јачине ерупције вулкана... признања и дубоке наклоне за емоције које је изазивала код гледалаца. И да ништа више у каријери нисам

одиграла осим *Кавеза* била бих испуњена као уметница, јер такву улогу можеш добити, уз срећу, само једном, од Лидије Пилипенко! Бескрајно сам јој захвална за сваку емоцију коју је пронашла у мени. Слава јој“.

Првак Балета Јован Веселиновић каже да је госпођа Пилипенко особа која је оставила снажан печат у његовој каријери.

„Била је велика уметница, снажна жена пуна енергије, максимално предана професији. Преживљавала је заједно са нама сваки покрет, сваки корак своје кореографије, сваку музичку ноту. Да би дошла до жељених резултата дизала би нас у небеса толико да би смо често зауставили пробу и попадали на под од смеха. Али зато када су резултати ту, у тишини би посматрала пробу и на крају би уследио само велики уздах након ког би пришла са сузама у очима и тихо рекла њену чувену реченицу: *Децо, кад ја ћућим...* Када се спомене њено име увек мора да уследи нека њена реченица која нам измами осмехе. Тако да сам сигуран да ћемо је се још дуго, дуго сећати са осмехом на лицу“, сматра Веселиновић.

Балетски критичар и педагог Милена Јауковић оценила је да је Лидија Пилипенко „живела за позориште и за своју уметност“.

„Није то била ствар опредељења, већ једини могући пут. Чини се да другачије није ни могло бити. И тако до последњег дана. Сислав-

ши са сцене, као остварен и доказан балетски уметник, дотадашње искључиво бављење собом, као играчем, заменила је бављењем *друјима*, у креацију заоденуто - као кореограф, својим млађим колегама подарила је улоге које су пра-

вљене по њима, и за њих, са којима су славили своје јубилеје и стицали ласкава признања критике и публике и које су играли, инспирисани и снажно надахнути, дуги низ година. Као припадник једног другачијег времена, наклоњенијег балетском стваралаштву, све теже се носила са нарастајућом деградацијом уметности којој је посветила живот. Против тога је устајала гласно, борбено и одлучно. Баш као што је и стварала: страшно и силовито, увек у складу са својим уверењима и, како се данас чини, сагласно карактеру оне моћне музике, коју је тако непогрешиво умела да изабере за свој кореографски израз“.

Са искреним пијететом, односно успоменом пуном поштовања и љубави према Лидији Пилипенко причао нам је и господин Владимир Логунов, (наш признати кореограф, својевремено веома успешан балетски играч и педагог) који је нагласио да је реч о уметници која је „била звезда београдског балета од саме прве појава на сцени Народног позоришта“.

„Силфиде, а нарочито *Зарема у Бахчисарајској фонџани* била је потврда да имамо нову првакињу. Низале су се улоге, а крај играчке каријере обележила је улогом *Даринке* у балету *Даринкин дар*, незаборавном креацијом. Увек је била технички снажна и простудирана у својим креацијама. Наставила је свој рад као кореограф, оставивши велики опус у позоришту и на телевизији. Имао сам част да јој будем колега партнер и играч у њеним балетима са веома моћном музиком“.

На крају, додајмо и ово: Госпођа Лидија Пилипенко неуморно је радила скоро до последњег дана. Доследно је следила своје уверење да се само усавршавањем проналази сопствени пут. И успела је у томе. Вечна слава и хвала!

■ Микојан Безбрадица ■

Омаж Лидији Пилипенко одржан је пре три вечери, 28. октобра, на Великој сцени извођењем „Евџенија Оњџина“ (према роману А.С. Пушкина, на музику П.И. Чајковској), њеној последњој балети (либрето, кореографија и режија) којој је постојала у Народног позоришту, а чија је премијера била 23. децембра 2017. године. Иначе, на актуелном рејтерингу налази се и балет „Дама с камелијама“ на музику Ђузепеа Вердија, према истоименом роману Александра Диме Сина, за који је, иакође, урадила либрето, кореографију и режију. Од премијере 29. марта 1993. године, предсјавља је до сада изведена укупно 88 пута.

У МУЗЕЈУ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА ОТВОРЕНА ИЗЛОЖБА „РАДМИЛА СМИЉАНИЋ – СВЕ БИЛО ЈЕ МУЗИКА“, АУТОРКЕ ДРАГИЦЕ ГАЋЕШЕ

Деценије блиставе уметничке и педагошке каријере

Изложба о примадони и професорки Радмили Смиљанић „Све било је музика“, ауторке Драгице Гаћеше, отворена је 23. октобра у Музеју Народнoг позоришта у Београду, уз поштовање свих мера заштите које прописује Кризни штаб у вези са епидемијом вируса Ковид 19.

Уручујући уваженој примадони прелепи букет цвећа, управница Народнoг позоришта Ивана Вујић Коминац је нагласила да је он намењен „једној дивној девојчици, лепотици госпођи Радмили Смиљанић у којем је, сваки од ових цветова, један од њених уметничких дела“.

„Хвала Вам најлепше на томе што сте мој живот променили на боље. То је веома тежак задатак и тешка одговорност, а остали сте девојчица. Ја Вас, као девојчицу, молим да свој пут наставите радосна. Живели“, поручила је Ивана Вујић Коминац.

Присутнима су се обратили и маестро Дејан Савић, директор Музеја Народнoг позоришта Драган Стевовић, ауторка Гаћеша и госпођа Смиљанић која је захвалила свима што су „у оваквим условима и са маскама“ дошли у Музеј Народнoг позори-

шта и на тај начин указали част и поверење, не само њој, него и „овој Кући у којој сте безбедни, као у цркви“.

„Хвала вам много, свима. Јако сте ме задужили. Била сам веома скептична у све ово, не само због те короне, него уопште - зашто ја и изложба о мени... Ипак, све су то били неки изазови, ја сам их прихватила и сада ми је веома

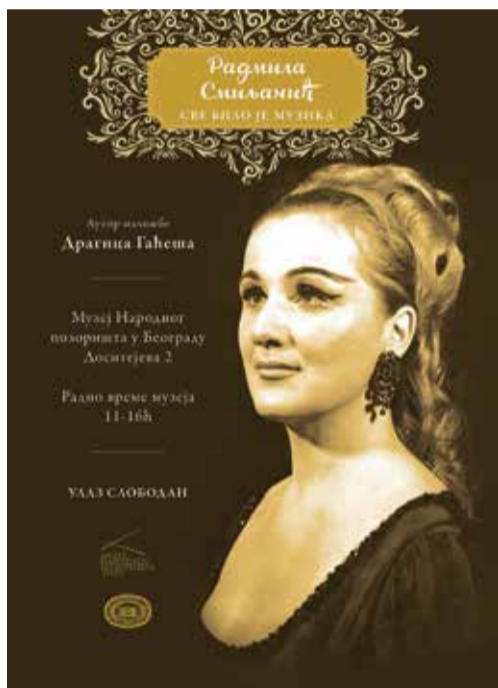
драга што смо успели. Хвала и ауторки Гаћеша и овом позоришном храму којем сам остала верна и у којем сам, толике године, била у сталном ангажману“, истакла је Радмила Смиљанић, коју је публика поздравила дугим, снажним и искреним аплаузом.

У уметничком делу програма, наступила је првакиња Оперe, сопран Снежана Савичић Секулић која је, уз клавирску пратњу Марка Богдановића, извела композицију Антонија Вивалдија „Sposa son disprezzata“

Дизајн и каталог изложбе урадила је Јелена Ратковић.

Поставка, приређена поводом примадониног 80 рођендана, обухвата пола века уметничког и скоро три деценије педагошког рада госпође Смиљанић, као и њене драге, личне успомене, попут бројних фотографија, програма, плакета, награда...

■ М.Б. ■

ДРУГА СЕЗОНА „МЛАДИХ ПОЗОРИШНИХ ЕКСПЕРАТА“ У НАРОДНОМ ПОЗОРИШТУ У БЕОГРАДУ

Програм за едукацију и развој младе публике

Народно позориште у Београду и организација „Три гроша“ и ове сезоне, други пут заредом, позвало је младе људе од 13 до 19 година да се пријаве за учешће у програму за развој младе публике „Млади позоришни експерти“. Већ постојећој групи младих експерата, ових дана придружило се 12 нових чланова.

Програм, који је у потпуности бесплатан, састоји се из две главне активности – едукативних, критичких, и креативних радионица, као и посета позоришним представама. Програм има неколико циљева, од којих су најважнији развијање, оснаживање и охрабривање критичког мишљења, стварање културних потреба и навика код младих и креирање платформе за директан дијалог између позоришних стваралаца и младе публике.

Изјаве неких од ђолазника програма „Млади позоришни експерти“:

• „Позориште је за мене једино мeстo где се осећам ајсолујно слободно“ - **Ина Николић**

• „Ја се у позоришту осећам као на мeстy где стварно ђријадам“ - **Пејира Лукић Јовић**

• „Волим имјровизацију јер је онда и када више ђуша ђледам исју ђредсјаву, она различитија“ - **Искра Дилкић**

• „Позориште ме исјуњава и чини ме срећном“ - **Милица Миленковић**

• „Волим ђозориште јер када одјледам неку ђредсјаву добијем енергију која ме исјирише да ђроменим нешјо на боље у овом свеју“ - **Горан Димјријевић**

Програм ће се одвијати током школске године 2020/21 у Народном позоришту у Београду.

Организација „Три гроша“, у сарадњи са београдским дечјим позориштима, културним центрима и многобројним сарад-

ницима, развија дечију позоришну публику још од 2016. године кроз програм „Мали позоришни експерти“ (8-12 година).

Народно позориште у Београду је 2019. године покренуло програм „Платформа“ који се бави едукацијом и развојем

публике, а програм „Млади позоришни експерти“ је једна од првих активности „Платформе“.

Програм воде редитељке Ана Поповић (Три гроша) и Ана Константиновић (Народно позориште), уз бројне сараднике, а сви полазници, на последњој радионици одржаној у јуну, добили су сертификате за

учешће у програму.

Активности младих позоришних експерата могу да се прате на друштвеној мрежи Инстаграм, на страници коју они уређују: @mladi_pozorisni_eksperti

■ Г. Д. ■

ГОСТОВАЊЕ КАМЕРНЕ ОПЕРЕ САНКТ ПЕТЕРБУРГ

„Насиље над Лукрецијом“

Народно позориште планира (уколико пандемија корона вируса то не поремети), да у новембру угости Камерну оперу Санкт Петербург. Уметници из једног од најбољих и најнаграђиванијих музичких позоришта у Русији и ван њених граница, требало би да 13. и 14. новембра наступе са делом славног енглеског композитора Бенцамина Бритна „Насиље над Лукрецијом“, његовој најпопуларнијој опери (1946) чија се радња заснива на једном трагичном детаљу из римске историје.

Арије се изводе на енглеском језику тако да у потпуности прено-

се сву поетичност и лепоту Бритнове музике. Режисер представе,

народни уметник Русије Јуриј Александров, одустаје од непосредне илустративности и креира своју причу - вечити дијалог мушкарца и жене о љубави, верности и превари.

Префињене сценске метафоре и лепота гласа младих певача чине ову преставу ексклузивним пројектом Камерне опере Санкт Петербурга.

Биће то друго гостовање ове угледне Куће у Народном позоришту; пре годину и по дана, наступили су са опером „Ловци бисера“ Жоржа Бизеа.

■ Р.П.Н. ■

ЗАЈЕДНИЧКА САРАДЊА СА ИЗЛОЖБОМ ЖАН ПОЛ ГОТЈЕА „ЉУБАВ ЈЕ ЉУБАВ“

У оквиру сарадње Народне позоришта и Музеја савремене уметности, током трајања изложбе „Љубав је љубав“ (у МСУ од 21. новембра 2020. године до средине марта 2021. године) у

Народном позоришту ће бити организовано приказивање ауторског филма као и могући разговор са чувеним модним креатором и једним од најпознатијих светских дизајнера Жан Пол Готјеом (у зависности од епидемиолошке ситуације). Поставка обухвата креације венчаница и одећа, тог луцидног аутора, насталих у периоду од 1991 до 2017. године. Готје, незаобилазна фигура у свету моде од када је 1980-их година померио правила облачења, познат је по мешању жанрова, епоха, уличног и отменог стила облачења. Његове креације су, истовремено, и формалне и необичне, са дозом разиграности.

Р.П.Н.

photo: jeanpaulgaultier.com

MUZEJ SAVREMENE UMETNOSTI, BEOGRAD

ЛУБИЛЕЈ: СТО ОСАМДЕСЕТ ГОДИНА ОД РОЂЕЊА ПЕТРА ИЉИЧА ЧАЈКОВСКОГ (1840–1893); НА РЕПЕРТОАРУ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА НАЛАЗЕ СЕ ЧЕТИРИ ЊЕГОВА БАЛЕТА

Симфонија вечности славног композитора

У овој години када обележавамо сто осамдесет година од рођења славног композитора, подсећамо на податак да се од далеке 1923. године на балетском репертоару Народне позоришта налази балет *Крцко Орашчић*, а традиција извођења ванвременских балета Чајковског настављена је и поставкама балета *Лабудово језеро* (1925) и *Усјавана лепошница* (1927). Поменуте представе чине основу балетског репертоара и данас. Од 2017. године изводи се и балет *Евџеније Онегин* музички обликован најлепшим композицијама Чајковског, у кореографији Лидије Пилипенко.

У жалу за прошлошћу, и нади у будућности, никада задовољан садашњошћу: иако пролази мој животић.

Овако је говорио најпознатији руски композитор свих времена, уметник аутентичног израза романтичарске провенијенције чија музика и после 150 година оплемењује душу и инспирише својим ванвременским звуком и мелодијом. Богата палета хармонијских поступака и сјајни оркестрални колорит главно су обележје његовог импозантног опуса који обухвата шест симфонија, једанаест опера, три балета, три клавирска концерта и бројне музичке композиције.

Необичан пут великог уметника почиње у руском граду Воткинску где је рођен 1840. године у породици средње класе. Испоља-

вао је интересовање за музику у раном детињству, али за разлику од Моцарта није наговештавао велики потенцијал у овој области. У његовој породици музици је била посвећена посебна пажња. Чајковски је, још као дечак био опчињен музиком Моцарта, Росинија, Белинија и Доницетија. Образовање стиче у Правној школи у Санкт Петербургу, а у слободно време узима часове клавира. По завршетку школовања извесно време ради као службеник. Ускоро постаје студент Конзерваторијума у Санкт Петербургу и напушта државну службу. Од Николаја Зарембе учи хармонију и контрапункт, а од Антона Рубинштајна оркестрацију и композицију. Био је предавач на Конзерваторијуму, али га је то исцрпљивало и довело до тешке психичке кризе.

Приватни живот чувеног композитора био је обојен великим психичким слововима, лутањима и потрази за истином. Био је препун унутрашњег немира, сталног преиспитивања и патње. Интровертан и веома емотиван, Чајковски је стварао дела пуна љубави и заноса, а поједина су остала уткана у срца најмлађе публике широм света, попут балета *Крцко Орашчић*. Ипак, његова најзначајнија симфонијска остварења обојена су најдубљим осећањима његове нападене руске душе.

Много је контроверзи пратило живот славног композито-

ра. Хроничари и критичари су га углавном описивали веома површно. Портрет његовог живота интерпретиран је као емоционални кошмар, а карактер као морбидан, неуротичан, опседнут осећањем кривице. Његово хомосексуално опредељење било је предмет бројних расправа и анализа. Наводни докази постоје у личним записима, писмима и дневницима, али, пре свега, крију се у проблематичним и необичним односима са женама који су се огледали у нерелизованим везама или краткотрајном, неуспешном браку који га је довео и на ивицу самоубиства. Иронично, али у браку је званично остао све до своје смрти.

Посебан део у његовом животу чини платонска веза са Наде-

јдом фон Мек која је била велики љубитељ и поштовалац стваралаштва Чајковског и годинама га је финансијски помагала. На њено инсистирање, никада се нису сретали, а приликом два случајна сусрета нису разменили ни реч. О снази њиховог необичног односа сведочи и хиљаду две стотине писама размењених у периоду од 1877. до 1890. године.

Чајковски је као први велики руски симфоничар показао посебан таленат за мелодију и оркестрацију. Посебно обележје његове уметности чини емоционалност, односно одлична веза музике са публиком. Тајна лежи у огромном таленту којим је успевао да пренесе радост, љубав и тугу директно до срца са дирљивом искреношћу. Припада водећим уметницима романтизма, а дела су му обојена руским карактером иако много дугује традицији италијанске, француске и немачке музике. Најрускији од свих нас – говорио је Стравински о Чајковском, али феномен овог генијалног ствараоца лежи управо у синтези поменутог руског духа и савршене технике запада.

Изузетан опис Чајковског дао је Борис Владимирович Асафјев – руски композитор, писац и музиколог: *Он је био први композитор нове руске школе, који је јасно асимиловао традицију симфонијског уметника западне Европе у својој дубоко оригиналној, личној и националној стилу, он је ујединио симфо-*

нијску мисао Бетовена и Шумана са стваралаштвом Глинке, Трансформисао Листова и Берлиозова досијешно на пољу дескриптивно-програмске музике у дела Шекспировске инспирације и психолошке тежине.

Последње године живота Чајковског биле су веома продуктивне. У овом периоду написао је своја најзначајнија дела, а његова слава се проширила ван граница Русије, широм Европе и Америке. Симфоније најбоље описују јединственост и генијалност његовог стваралаштва – *Друја* је обојена националном традицијом, кроз *Трећу* провејава утицај Шумановог ентузијазма, *Четврта* има елементе хумора, а *Петта* је обавијена религиозним осећањима. Последња, *Шеста симфонија*, познатија као *Патетична* или *Сјасна* (постоје одређене недоумице у вези са преводом), наговестила је његов крај. На овом чувеном делу почео је да ради у фебруару 1893. године и лично је дириговао на првом извођењу, 16. октобра исте године. Помешана осећања, као и реакције публике и критике нису много утицали на његов субјективни доживљај да је створио једно од својих најбољих дела. Девет дана касније, 25. октобра 1893. године преминуо је од последица колере, иако је било и спекулација да је починио самоубиство. *Шестом симфонијом*, закључио је свој богати уметнички опус и отишао у вечност.

■ Бранкица Кнежевић ■

СЕЗОНА 2020/21.

ВЕЛИКА СЦЕНА

НОВЕМБАР 2020.

СЦЕНА „РАША ПЛАОВИЋ“

НОВ

СРЕ. 04.	од 20.00 до 21.30	„ВИВА ПУЧЕНИ“ концерт Опере Народног позоришта
ПЕТ. 06.	од 20.00 до 22.00	БЕЛА КАФА комедија Александра Поповића
СУБ. 07.	од 20.00 до 22.00	„ВИВА МОЦАРТ“ избор арија из Моцартових опера
УТО. 10.	од 20.00 до 22.00	ЕВГЕНИЈЕ ОЊЕГИН балет Петра Ильича Чајковског
ЧЕТ. 12.	од 20.00 до 22.00	ВИВА ВЕРДИ И ВЕРДИЈЕВЕ ХЕРОИНЕ концерт Опере Народног позоришта
ПЕТ. 13.	од 20.00 до 22.00	НАСИЉЕ НАД ЛУКРЕЦИЈОМ опера Бенџамина Бритна гостује Камерна Опера Санкт Петербург, Русија
СУБ. 14.	од 20.00 до 22.00	НАСИЉЕ НАД ЛУКРЕЦИЈОМ опера Бенџамина Бритна гостује Камерна Опера Санкт Петербург, Русија
НЕД. 15.	од 20.00 до 22.30	ГОСПОЂА МИНИСТАРКА комедија Бранислава Нушића
ПОН. 16.	од 20.00 до 21.40	НЕЧИСТА КРВ драма Борисава Станковића / Маје Тодоровић
СРЕ. 18.	од 20.00 до 22.30	БАЛКАНСКИ ШПИЈУН / 50-та представа драма Душана Ковачевића
ЧЕТ. 19.	од 20.00 до 22.00	СВЕЧАНИ КОНЦЕРТ БАЛЕТА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА
ПЕТ. 20.	од 20.00 до 22.30	ВАСА ЖЕЛЕЗНОВА И ДРУГИ драма Максима Горког
СУБ. 21.	од 20.00 до 22.00	НАЈЛЕПШИ ЉУБАВНИ ДУЕТИ И АРИЈЕ ИЗ ОПЕРСКОГ РЕПЕРТОАРА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА
НЕД. 22.	од 12.00 до 22.30	КАО ШТО ПТИЦА МОРА ДА ЛЕТИ А ВОДА ДА ТЕЧЕ... ТАКО И ПОЗОРИШТЕ МОРА ДА ПОСТОЈИ СВЕЧАНА ПРОСЛАВА ДАНА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА ВАСА ЖЕЛЕЗНОВА И ДРУГИ драма Максима Горког
СРЕ. 25.	од 20.00 до 22.45	ДАМА С КАМЕЛИЈАМА драма Александра Диме Сина
ПЕТ. 27.	од 20.00 до 21.45	ЦАРСТВО МРАКА драма Лава Николајевича Толстоја
СУБ. 28.	од 20.00 до 22.15	ОЖАЛОШЋЕНА ПОРОДИЦА комедија Бранислава Нушића
СРЕ. 02.	од 20.00 до 22.00	Народно позориште подржава младе таленте ПРОГРАМ - МЛАДИ КОРЕОГРАФИ / ПРЕМИЈЕРА МАМАЦ, кореограф Сања Нинковић СЕДАМ СМРТНИХ ГРЕХОВА, кореограф Игор Пастор
ЧЕТ. 03.	од 20.00 до 22.00	ГАЛА КОНЦЕРТ ОРКЕСТРА ОПЕРЕ И БАЛЕТА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА гост диригент Волфганг Шајд, у сарадњи са Аустријским културним форумом
СУБ. 05.	од 20.00 до 22.00	ПРОГРАМ - МЛАДИ КОРЕОГРАФИ МАМАЦ, кореограф Сања Нинковић СЕДАМ СМРТНИХ ГРЕХОВА, кореограф Игор Пастор
УТО. 15.	од 20.00 до 22.00	ТАЛЕНТИ НА ВЕЗИ 3.0 у организацији Националне платформе „Србија ствара“
СРЕ. 16.	од 20.00 до 22.00	ТАЛЕНТИ НА ВЕЗИ 3.0 у организацији Националне платформе „Србија ствара“

ДЕЦ

ОПЕРА И ТЕАТАР МАДЛЕНИАНУМ

05.11. ХАЗАРСКИ РЕЧНИК - ЛОВЦИ НА СНОВЕ
балет по мотивима романа Милорада Павића

ПРОГРАМ „ПЛАТФОРМА“

програм сарадње са младом публиком

06.11. „ВИРЦИНИЈА ВУЛФ: ОРЛАНДО И ИНТЕРПРЕТАЦИЈЕ“
(Орландо - пратећи програм), Музеј Народног позоришта,
у 18 часова

08.11. „РУНО: МАТИНЕ“, (Орландо - пратећи програм),
Музеј Народног позоришта, у 18 часова

14.11. МЛАДИ ПОЗОРИШНИ ЕКСПЕРТИ
(Пробна сала V спрат или алтернативни простор), од 17 до 19 часова

28.11. МЛАДИ ПОЗОРИШНИ ЕКСПЕРТИ
(Пробна сала V спрат или алтернативни простор), од 17 до 19 часова

УТО. 10.	од 20.30 до 22.00	ОРЛАНДО / I ПРЕМИЈЕРА драма Вирџиније Вулф	НОВ
ЧЕТ. 12.	од 20.30 до 22.00	ОРЛАНДО / II ПРЕМИЈЕРА драма Вирџиније Вулф	
ПЕТ. 13.	од 20.30 до 22.50	ВАЖНО ЈЕ ЗВАТИ СЕ ЕРНЕСТ комедија Оскара Вајлда	
УТО. 17.	од 20.30 до 22.00	ОРЛАНДО / у улози Орланда Ива Милановић драма Вирџиније Вулф	
СРЕ. 18.	од 18.00 до 20.30	ТРЕБИНА - АНАТОМИЈА НАСИЉА сећање на 20 година од страдања првака драме Драгана Максимовића Максе	
НЕД. 22.	од 18.00 до 19.00	БАСТИЈЕН И БАСТИЈЕНА опера Волфганга Амадеуса Моцарта	
УТО. 24.	од 20.30 до 23.00	ЗЛИ ДУСИ Тања Мандић Ригонат, по роману Фјодора М. Достојевског 180 година од настанка романа и 150 година од првог превода на српски језик	
ЧЕТ. 26.	од 20.30 до 21.45	ЖЕНСКИ ОРКЕСТАР комедија Жана Ануја	
НЕД. 29.	од 20.30 до 22.00	ОРЛАНДО / у улози Орланда Ива Милановић драма Вирџиније Вулф	
ПОН. 30.	од 20.30 до 22.00	ОРЛАНДО / у улози Орланда Драган Секулић драма Вирџиније Вулф	

ОПЕРА У ВАШЕМ КРАЈУ

05.11. Плато поред куће Мике Аласа, Косанчићев венац,
Општина Стари Град, у 14.00 часова

ГОСТОВАЊЕ

26.11. Суботица, Фестивал „Дезире“, позориште Деже Костолањи, у
20 часова - НОЋНИ ПИСАЦ, текст Јан Фабр, режија Јан Фабр

ДОГАЂАЈИ

04.11. „ВИВА ПУЧЕНИ“, концерт Опере Народног позоришта, у 20 часова, Велика сцена
07.11. „ВИВА МОЦАРТ“, избор арија из Моцартових опера, у 20 часова, Велика сцена
10.11. ОРЛАНДО / ПРЕМИЈЕРА I, драма Вирџиније Вулф, у 20.30 часова,
Сцена „Раша Плаовић“
12.11. „ВИВА ВЕРДИ И ВЕРДИЈЕВЕ ХЕРОИНЕ“, концерт Опере Народног позоришта,
у 20 часова, Велика сцена
12.11. ОРЛАНДО / ПРЕМИЈЕРА II, драма Вирџиније Вулф, у 20.30 часова,
Сцена „Раша Плаовић“
13. и 14.11. НАСИЉЕ НАД ЛУКРЕЦИЈОМ, опера Бенџамина Бритна, гостује Камерна Опера
Санкт Петербург, у 20 часова, Велика сцена
18.11. БАЛКАНСКИ ШПИЈУН, драма Душана Ковачевића / 50-та представа, у 20 часова,
Велика сцена
18.11. ТРЕБИНА - АНАТОМИЈА НАСИЉА, сећање на 20 година од страдања првака
драме Драгана Максимовића Максе, у 18 часова, Сцена „Раша Плаовић“
19.11. СВЕЧАНИ КОНЦЕРТ БАЛЕТА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА, у 20 часова, Велика сцена
21.11. НАЈЛЕПШИ ЉУБАВНИ ДУЕТИ И АРИЈЕ ИЗ ОПЕРСКОГ РЕПЕРТОАРА НАРОДНОГ
ПОЗОРИШТА, у 20 часова, Велика сцена
22.11. КАО ШТО ПТИЦА МОРА ДА ЛЕТИ А ВОДА ДА ТЕЧЕ...ТАКО И ПОЗОРИШТЕ МОРА
ДА ПОСТОЈИ - СВЕЧАНА ПРОСЛАВА ДАНА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА У БЕОГРАДУ,
у 12 часова, Велика сцена
- Промоција књиге „10 година Музеја Народног позоришта“, у 18 часова,
Музеј Народног позоришта
24.11. ЗЛИ ДУСИ, Тања Мандић Ригонат, по роману Фјодора М. Достојевског,
180 година од настанка романа и 150 година од првог превода на српски језик,
у 20.30 часова, Сцена „Раша Плаовић“
02.12. Народно позориште подржава младе таленте
ПРОГРАМ - МЛАДИ КОРЕОГРАФИ / ПРЕМИЈЕРА
МАМАЦ, кореограф Сања Нинковић / СЕДАМ СМРТНИХ ГРЕХОВА, кореограф Игор Пастор,
у 20 часова, Велика сцена
03.12. ГАЛА КОНЦЕРТ ОРКЕСТРА ОПЕРЕ И БАЛЕТА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА, гостује
диригент Волфганг Шајд, у сарадњи са Аустријским културним форумом,
у 20 часова, Велика сцена
15. и 16.12. ТАЛЕНТИ НА ВЕЗИ 3.0, у организацији Националне платформе
„Србија ствара“, у 20 часова, Велика сцена

